

στενογράφους, ἀποθησαυρίζων μετὰ τῶν λέξεων καὶ τὴν φωνὴν τῶν ἀγορευόντων.

Ἀλλὰ καὶ πρὸς ἰδίαν χρῆσιν φαίνεται προωρισμένος. Ρῆτωρ τις δύναται ν' ἀποστείλῃ πολλαχοῦ τὸν λόγον αὐτοῦ ἐντετυπωμένον ἐπὶ τοῦ κηρίνου κυλίνδρου. Διὰ τῆς ἐξόχου ἐφευρέσεως τοῦ Ἑδισον δύναται νὰ παρίσταται συγχρόνως πολλαχοῦ καὶ ν' ἀγορεύῃ ἐνώπιον χιλιάδων ἀκροατῶν, ἀφανὴς αὐτὸς καὶ καθήμενος ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του.

Ἐν τῷ ἐν Εἰδελβέργῃ συνεδρίῳ τῶν φυσιοδιφῶν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑδισον Βάγκεμαν ἐξηγῶν πρὸς τὸν μέγαν δούκα τῆς Βάδης τὸν μηχανισμόν τοῦ φωνογράφου (ἀνέλαβε δὲ τοῦτο ὁ Βάγκεμαν διότι ὁ Ἑδισον πλὴν τῆς μητρικῆς γλώσσης οὐδεμίαν ἄλλην γινώσκει) εἶπε δεικνύων κήρινόν τινα κύλινδρον.

— Εἰδὼ εἶνε ἡ φωνὴ τοῦ Βίσμαρκ!

Καὶ ὁ μέγας δούξ καὶ πάντες ἐκυφαν μετὰ περιεργίας νὰ ἴδωσι τὸ λευκὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα τὸ φυλάττον καὶ ἀναπαράγον, κατὰ βούλησιν τοῦ κινουῦντος τὸν κύλινδρον, τὴν φωνὴν τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς τῆς Γερμανίας.

Πράγματι, ὡς μέχρι τοῦδε διαφυλάττονται ὡς πολυτίμη καὶ κειμήλια τ' αὐτόγραφα ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ἢ προσφιλῶν προσώπων, τοῦ λοιποῦ θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ διατηρῶμεν αὐτὴν τὴν φωνήν, οἷονεὶ ζῶσαν πνοὴν τοῦ στόματος τῶν μεγάλων ἢ ἀγαπητῶν ὄντων ἅτινα ἀφήρπασεν ὁ τάφος. Χάρις εἰς τὸν Ἑδισον τὸ μνημὲν δὲν θὰ παραλαμβάνῃ πλέον καθ' ὅλοκληρίαν τοὺς ζήσαντας. Καὶ θὰ ἰδρυθῶσι τότε δημόσια μουσεῖα, καὶ οἰκογενειακὰ ἔτι, περιλαμβάνοντα τοιοῦτους πολυτίμους κύλινδρους!

... K.

1. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΣΣΙΑΣ (σελ. 305).

2. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΛΟΓΙΖΑ ΚΑΙ Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ. Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ Rudolf Eichstedt (ἐν σελ. 309). (Ἰδ. ἀρ. 3, ἔτος Ε', σελ. 41 καὶ 45.)

3. ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΦΡΕΙΔΡΙΧΣΚΡΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ „COMMUNS“ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΟΤΣΔΑΜΗ (ἐν σελ. 313). Τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐκεῖνο οἰκοδόμημα τῶν πρωσσικῶν Βερσαλιῶν, ἐν ᾧ ἐγεννήθη ἡ μέλλουσα ἡμῶν βασίλισσα, ἡ Α. Α. Υ. πριγκίπισσα Σοφία, γνωρίζομεν σήμερον τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ. Τὸ μέγαρον Φρειδριχσκρον, ὑπερ ἀρχικῶς ἐκαλεῖτο „Νέον μέγαρον Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου“ εἶτα δὲ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὠνομάζετο ἀπλῶς „Νέον παλάτιον“, εἶνε τὸ λαμπρὸν καὶ περιφανὲς ἐκεῖνο οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον Φρειδερίκος ὁ Μέγας μετὰ τὴν ἐν Οὐβερτουπόλει (Hübtersburg) εἰρήνην ἐν ἔτει 1763 μέχρι 1769 ἀνήγειρεν ἵνα δείξῃ εἰς τὸν κόσμον, κατὰ μὲν τοὺς ἰδίους του εἰρωνικοὺς λόγους, ὅτι ἐκράτησε τὸ τελευταῖον λεπτὸν ἐν τῷ θυλακίῳ του, πράγματι δὲ ὅπως παράσχη ἐργασίαν καὶ τροφὴν εἰς τοὺς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπολυθέντας στρατιώτας. Ἐκεῖ ἐγείρεται ὑπερφηφάνως τὸ ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος Brünning κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ περιφήμου παλλαδίου ἐκεῖ ἐκτείνονται πλείονες τῶν διακοσίων μεγαλοπρεπεστῶν αἰθουσῶν καὶ πολυτελεστάτων δωματίων ὑπὸ τὸ βασιλικὸν στέμμα, ὑπερ βαστάζουσιν αἱ τρεῖς Χάριτες ἐπὶ τοῦ θόλου ὑπεράνω τοῦ ἀετώματος, ἐνῶ παρὰ τῇ ἑτέρᾳ τοῦ κτιρίου πλευρᾷ ὑπεράνω τοῦ κυρίου θριγκοῦ ὁ πρωσσικὸς ἀετὸς ἀναπεταννύει τὰς ἰσχυρὰς αὐτοῦ πτέρυγας. Τινὲς τῶν μεμνημένων ἰσχυρίσθησαν, ὅτι αἱ τρεῖς Χάριτες οὐδὲν ἄλλο παριστῶσι κυρίως εἰ μὴ τὰς τρεῖς ἐχθρὰς τοῦ μεγάλου Φρειδερίκου, τὴν Μαρίαν Θηρεσίαν τὴν Αὐστριακὴν, τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Ρωσσίας Ἐλισάβετ καὶ τὴν Μαρκησίαν Πομπαδούρ, συμβολικῶς δὲ σημαίνει τὸ σύμπλεγμα ἐκεῖνο ὅτι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τῶν τριῶν τούτων γυναικῶν ἐχρησίμευσαν μόνον εἰς τὸ νὰ ἐδραιώσωσιν ἔτι στερρότερον τὸ πρωσσικὸν βασιλικὸν στέμμα.

Ὅλη ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ ρυθμοῦ ὁρακὸν (τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου ΙΕ') ἀπαστράπτει ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κτιρίου. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἔχει 322 παράθυρα, δι' ὧν καθίστανται πανταχόθεν περίοπτα τὰ μαγευτικὰ περίχωρα τῆς Ποτσεδόμεης. Τὰ πρόσγεια δώματα καὶ αἱ πτέρυγες τοῦ κτιρίου περικοσμouνται ἐξωθεν ὑπὸ 425 μαρμαρίνων ἀγαλμάτων, ἐνῶ εὐρύταται ἀψίδες αἱμασιῶν, σφαιροειδεῖς ἀνακίαι, ὑελοσκεπεῖς πορτοκαλλεῶνες καὶ μαρμαρίνοι ἔρμαϊ ἀποτελοῦσι τοὺς ἐκ τοῦ κήπου ἄγοντας διαδρόμους. Ὅπισθεν τοῦ μεγάρου ἐκτείνεται τὸ στρατιωτικὸν πεδῖον καὶ παρ' αὐτῷ ὑφouνται τὰ δύο ἰδιόρρυθμα οἰκοδομήματα μὲ τὰς εὐρείας καὶ περικαμπεῖς λιθίνας κλίμακας, ἅτινα παρίστανται εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἡμετέρας εἰκόνης, καὶ τὰ ὁποῖα ὠνομάσθησαν „Comuns“ (κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ὁμωνύμων κτιρίων τοῦ ἐν Βερσαλίαις μεγάρου), ἐχρησίμευσον δὲ ἄλλοτε ὡς κατοικίαι τῶν αὐλικῶν ἵπποτῶν. — Ὁ μέγας πρόδομος (vestibule) ἐκ σιλεσιακοῦ μαρμάρου, ἡ δι' ὅστρεϊνων τεχνουργημάτων κεκοσμημένη αἰθουσα καὶ ἡ μαρμαρίνη στοά, αἱ πομπικαὶ αἰθουσαι τοῦ Μεγάλου τῆς Πρωσσίας βασιλέως, αἱ αἰθουσαι τῶν ξένων κτλ. κτλ. τὰ πάντα εἶνε πλήρη πολυτιμοτάτων ἐπίπλων, σπανιωτάτων κειμηλίων, θαυμασιωτάτων ἀριστοτεχνημάτων τῆς γλυπτικῆς καὶ τῆς ζωγραφικῆς, τιμαλφεστάτων μνημείων καὶ ἀναμνήσεων. Εἰσέτι εὐρίσκονται ἐπὶ θρονίων ἐστημένα προσωπογραφίαι, ὡς λ. χ. ἡ εἰκὼν τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωσήφ καὶ ἡ τῆς ἐκλεκτεῖρας τῆς Σαξωνίας Μαρίας Ἀντωνίας: Ὅσάκις ὁ μέγας Φρειδερίκος ἤθελε νὰ ἐνδείξῃ ἰδιαιτέραν τιμὴν εἰς τοὺς φίλους του, δὲν ἄφινε τὰς εἰκόνας τῶν ἀνηρτημέναις εἰς τὸν τοῖχον, ἀλλ' ἴστανεν αὐτὰς ἐπὶ θρονίων ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ὑποδοχῆς.

Ἀδυνατοῦμεν νὰ εἰσαγάγωμεν διὰ τῆς γραφίδος τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν εἰς τὰ ἐνδότερα δώματα τοῦ θαυμασίου τούτου μεγάρου, ἐν οἷς ἀπαστράπτει πᾶσα ἡ καλλονὴ καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς τέχνης καὶ τοῦ πλούτου, ἐνῶ ἂφ' ἐτέρου περὶ τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ κτιρίου καλλονῶν ὁμιλεῖ ἡ ἡμετέρα εἰκὼν εὐγλωττότερον πάσης περιγραφῆς.